

[Arne Christiansen.]

ningen og 90 pct. til målforskningen, og en væsentlig part af disse 90 pct. ønsker han kanaliseret over relevante ministerier, hvor han mener at de bedst kan tilpasses samfundets behov, idet han siger — jeg vil gerne have lov at citere tre linjer om hans vurdering af grundforskningen:

„... nationens behov og interesser ikke er så ubetydelige, at de kan overlades til en form for videnskabelig roulet med mange, mange flere end de sædvanlige 37 huller, som kuglen kan havne i.“

Jeg takker hr. Morten Lange for orienteringen om, hvordan undervisning og forskning er fordelt i de såkaldte modefag. Det var en principiel betragtning, jeg fremsatte, men dette understreger for mig, at der netop er behov for, at forskningsrådene også her får lejlighed til at gå ind i styringen.

(Kort bemærkning).

Auken: Ja, jeg forstår udmærket, at hr. Knud Bro trænger til nærmere kontakt med forskerne, for jeg synes, det er urimeligt at citere en sætning fra mit manuskript uden at læse den helt ud, men simpelt hen udelade de tre sidste bemærkninger. Jeg siger: at der ikke kan opstå mistanke om urimelig sammenblanding af forsker- og erhvervsinteresser, og så sætter hr. Knud Bro punktum i sin gengivelse. Det gør jeg selvfølgelig ikke; jeg siger: ved udpegning af forskermedlemmer til rådene. Lad os gå ud fra, at erhvervslivet kan blive repræsenteret af erhvervslivet, og at forskningen kan repræsenteres af forskningen.

K. Helveg Petersen: Jeg tror, at adskillige af de spørgsmål, vi her er kommet ind på, egner sig bedst til, at vi borer lidt i dem i udvalget, for der er nogle vældig vanskelige sammenhænge her. Det, jeg er bekymret for, er, hvis man laver en adskillelse mellem det, vi samler under det teknisk-videnskabelige forskningsbegreb, og de andre forskningsområder. Det har der været stærke tendenser til, men jeg tror på den anden side, at der inden for industri og erhvervsliv er en voksende forståelse for, at de egentlig deler interesse med det øvrige samfund i at få andre forskningsopgaver løst, for der er jo

en sammenhæng mellem industrivirksomhed og den måde, industrivirksomheder fungerer på, og det øvrige samfund, der gør det helt rimeligt. Så vi arbejder måske nok under nogle forestillinger, der er under nedbrydning, og det mener jeg vi kan se nærmere på.

Det med det teknisk servicebetonede, som kan ligge under fagministerier, kan man nok finde en løsning på. Jeg talte om hovedlinjerne i den måde, hvorpå vi administrerer forskningen, og dér mener jeg at vi må tilstræbe en integration, sådan som det også fremgår af bemærkningerne at man principielt gør, men man har ikke fundet, at tiden helt var inde til det.

Morten Lange: Jeg skal ved lejlighed nærmere have studeret hr. Arne Christiansens bemærkning om, at en engelsk rapport vil tilstå grundforskningen 10 pct., mens resten skal gå til målforskning. Jeg har gennemlæst det samme papir, og jeg fik et andet indtryk af det, men da jeg ikke har det præsent, skal jeg da ikke give mig til at gå ind i en voldsom polemik, blot gøre opmærksom på, at jeg tror nu ikke, det var det, der stod deri. Men det får være.

Når hr. Arne Christiansen derefter mener, at forskningsrådene også skal til at blande sig i den almindelige personalepolitik ved de højere læreanstalter, i blandingen af fastansat og løst ansat arbejdskraft, så vil jeg bede forskningsrådene have alt muligt held i deres virksomhed. Det vil formodentlig også betyde, at de må indskrænke deres virksomhed en lille bitte smule, for skal de ned i den byrdefordelingsjungle, da får de ej meget andet at gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Bro: Jeg takker hr. Auken for fortsættelsen af citatet og skal sige, at jeg fastholder det synspunkt, at man godt kan deltage begge steder og endda være hæderlig.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen: Min bemærkning gik ikke på personalet ved de højere læreanstalter, men på de bevillinger, der skal styres til disse forskningsområder.

Hermed sluttede forhandlingen.